

Protokół

119. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyło się 11 maja 2022 roku w formie wideokonferencji obsługiwanej przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii.

W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji: T. Brzezińska-Wójcik, A. Czerny, S. Gil, R. Huszcza, S. Kaciszczenko, J. Kacprzak, D. Kalisiewicz, A. Markowski, J. Ostrowski, J. Pietrow, A. Pisowicz, A. Reszke, T. Wites, W. Włoskiewicz, E. Wolnicz-Pawłowska, B. Zagórski, M. Zych.

Obrazy prowadził Maciej Zych, przewodniczący Komisji.

Wstępny porządek obrad obejmował:

1. Zagajenie.
2. Przyjęcie protokołu 118. posiedzenia Komisji z dnia 16 marca 2022 r.
3. Sprawy bieżące.
4. Nazwy do wyjaśnienia/uzupełnienia – zasadniczy wykaz egzonimów.
5. Wykaz polskich nazw budowli – kontynuacja omawiania wykazu nazw z obszaru Estonii, Litwy i Łotwy.
6. Nazwy do wyjaśnienia/uzupełnienia – budowle.
7. Wykaz polskich nazw budowli – omówienie wykazu nazw z obszaru Ukrainy.
8. Wolne wnioski.

Ad 1. Przewodniczący przywitał członków Komisji na 119. posiedzeniu – kolejnym odbywającym się w trybie zdalnym. Na wstępie pogratulował Tomaszowi Witesowi uzyskania stanowiska profesora Uniwersytetu Warszawskiego.

Ad 2. Do protokołu 118. posiedzenia zgłoszono kilka uwag redakcyjnych. Po ich uwzględnieniu protokół 118. posiedzenia przyjęto przy 14 głosach za i 3 wstrzymujących się.

Ad 3. M. Zych poinformował, że 18 marca odbyło spotkanie on-line przedstawicieli Polski, Estonii, Litwy i Łotwy – czterech z pięciu państw członkowskich Sekcji Bałtyckiej UNGEGN (piątym członkiem jest Rosja), a dotyczyło ono reakcji na rosyjską zbrojną agresję na Ukrainę. Na spotkaniu uzgodniono (i po redakcyjnym dopracowaniu formalnie przyjęto w trybie obiegowym 21 marca) *Wspólne oświadczenie ekspertów UNGEGN z Estonii, Łotwy, Litwy i Polski w odpowiedzi na agresję na Ukrainę* o następującej treści:

„W czwartek 24 lutego 2022 r. Federacja Rosyjska rozpoczęła bezprecedensową inwazję na Ukrainę. Taka nieuzasadniona i niesprowokowana agresja jest jaskrawym naruszeniem prawa międzynarodowego. Ataki na cele cywilne przeprowadzane przez wojska rosyjskie, które doprowadziły do licznych ofiar śmiertelnych wśród ludności ukraińskiej są niedopuszczalne i mogą być uznane za zbrodnię wojenną. Ta agresja jest wymierzona nie tylko przeciwko Ukrainie, ale przeciwko całemu wolnemu światu.

Eksperci z Estonii, Łotwy, Litwy i Polski, czterech państw członkowskich Sekcji Bałtyckiej UNGEGN, zdecydowanie potępiają tę niezwykle niebezpieczną, całkowicie niezrozumiałą i kompletnie bezpodstawną agresję Federacji Rosyjskiej na niepodległą Ukrainę. Eksperci z Estonii, Łotwy, Litwy i Polski postanowili zerwać wszelkie kontakty z przedstawicielami Federacji Rosyjskiej w ramach Sekcji Bałtyckiej i UNGEGN oraz wezwać wszystkich ekspertów ze wszystkich państw demokratycznych, aby zrobili to samo.

Wyrażamy nasze pełne poparcie i solidarność ze wszystkimi Ukraińcami i mamy nadzieję, że pokój wkrótce powróci do ich ojczyzny.”

Stanowisko to zostało opublikowane na stronie internetowej Sekcji Bałtyckiej UNGEGN. Zostało ono także przekazane przewodniczącemu UNGEGN, Sekretariatowi UNGEGN oraz dyrektorowi Sekcji Statystycznej ONZ, pod którą podlega UNGEGN.

W czasie spotkania przedstawiciele Polski, Estonii, Litwy i Łotwy uznano, że obecnie wystarcza faktyczne wykluczenie Rosji z prac Sekcji Bałtyckiej, zaś w zależności od rozwoju sytuacji będą podejmowane dalsze kroki (dyskusja odbędzie się na zwykłym posiedzeniu Sekcji Bałtyckiej). Uznano także, że zawieszenie jakichkolwiek kontaktów z Rosją dotyczy nie tylko przedstawicielei urzędów, ale wszystkich osób z Rosji – Rosja nie będzie zapraszana na spotkania Sekcji Bałtyckiej, nie będzie z Rosjanami prowadzona jakakolwiek korespondencja. Ponadto ustalono, że zawieszono zostają prace nad regulaminem Sekcji Bałtyckiej – jego inicjatorami byli przedstawiciele Rosji (prawdopodobnie sekcja zrezygnuje w ogóle z opracowywania regulaminu – do tej pory, przez 30 lat, funkcjonowała bez niego). Ustalono także, że jedynym roboczym językiem sekcji powinien zostać angielski (dotychczas były dwa języki robocze: angielski i rosyjski, oficjalna korespondencja była w obu językach, a na sesjach referaty były wygłaszane w jednym z tych języków), jednak zmiana roboczego języka musi zostać formalnie przyjęta na najbliższym posiedzeniu sekcji.

Członkowie Komisji zostali także poinformowani, że na stronie internetowej Komisji zamieszczony został wykaz nazw miejscowości z obszaru Ukrainy, dla których zalecane są polskie egzonimy. Są to nazwy z publikacji *Urzędowy wykaz polskich nazw geograficznych świata*, które opracowane zostały w formie pliku Excela. Wykaz ten pozwala m.in. na sortowanie według nazwy polskiej, nazwy ukraińskiej (zapisanej w cyrylicy, transliteracji ukraińskiej i polskiej transkrypcji fonetycznej) lub wybór nazw z obszaru wyselekcjonowanego obwodu. Dla polskich nazw podana jest także odmiana (dopełniacz i miejscownik) oraz przymiotnik. W wykazie tym uwzględniono dodatkowo 36 najważniejszych miejscowości, dla których nazwy w języku polskim są identyczne z nazwami ukraińskimi zapisanymi w transliteracji i transkrypcji, czyli po polsku stosowany jest ukraiński endonim (np. *Bar, Mariupol, Sumy, Turka*).

Informacje o opublikowaniu tego wykazu zostały zamieszczone także m.in. na stronie internetowej Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, portalu internetowym miesięcznika „Geodeta” – „Geoforum”, stronie facebookowej Polskiego Towarzystwa Onomastycznego.

Ad 4. Do Komisji wpłynął wniosek o zmianę polskiej nazwy *Odessa* na *Odesa*, argumentowany tym, że dla miast z obszaru niepodległej Ukrainy nie powinny być stosowane nazw rosyjskie, tylko ukraińskie (zapis *Odessa* jest zbieżny z transkrypcją nazwy stosowanej w języku rosyjskim, zaś zapis *Odesa* jest zbieżny z transkrypcją nazwy stosowanej w języku ukraińskim). Analogiczny wniosek, przesłany przez inną osobę, wpłynął także do Rady Języka Polskiego (Komisja dostała go do wiadomości).

Wniosek ten w praktyce oznacza skasowanie egzonimu *Odessa*, gdyż nazwa *Odesa* jest identyczna z nazwą ukraińską zarówno w transkrypcji, jak i w transliteracji. Wniosek ten jest odbiciem szerszego zjawiska, które można ostatnio zaobserwować, polegającego na zastępowaniu dla miejscowości z obszaru Ukrainy form identycznych lub zbliżonych do nazw rosyjskich tych miejscowości, na rzecz form ukraińskich lub do nich zbliżonych. Tu dość głośnym przypadkiem jest zmiana angielskiej nazwy stolicy kraju z *Kiev* na *Kyiv* (i analogicznie w niektórych innych językach). Podobne głosy, by odchodzić od form nawiązujących do nazw rosyjskich na rzecz nazw ukraińskich, pojawiają się także w Polsce, a wnioski o zmianę nazwy *Odessa* są tego przejawem.

Ze względu na to, że polskich nazw zbieżnych z formami rosyjskimi lub nawiązujących do nazw rosyjskich, a nie ukraińskich, jest dla miejscowości z obszaru Ukrainy sporo, przygotowany został ich przegląd, aby sprawdzić, czy taka forma nazwy faktycznie jest zasadna (w przypadku jednego dużego miasta Komisja już wcześniej zrezygnowała z egzonimu *Iwano-Frankowsk*, zbieżnego z nazwą rosyjską w transkrypcji, na rzecz egzonimu *Iwano-Frankiwsk*, bliższego nazwie ukraińskiej).

W trakcie dyskusji poprzedzającej omawianie poszczególnych nazw zwrócono uwagę, że często fakt zbieżności polskiego egzonimu z nazwą rosyjską dla danej ukraińskiej miejscowości nie wynika z zapożyczenia formy rosyjskiej, tylko paralelnego rozwoju języków – w wyniku niezależnych procesów językowych w efekcie powstawały w języku polskim i rosyjskim identyczne formy nazewnicze. Także adaptacja końcówek ukraińskich do języka polskiego (zwłaszcza zastępowanie ikawizmów, zastępowanie końcówek -wsk zakończeniem -wsk oraz końcówek -owe końcówkami -owo) często w efekcie dawała formy zbieżne z rosyjską postacią nazwy (w języku rosyjskim końcówki nazw ukraińskich ulegają czasami zmianie w podobny sposób, jak w języku polskim). Ponadto, duża część polskich nazw zbieżnych z nazwami rosyjskimi to formy obecne w polszczyźnie od dawna, mające w niej swoje stałe miejsce.

Zwrócono także uwagę, że zmiany niektórych nazw na formy bliższe nazewnictwu ukraińskiemu należałoby raczej rozpatrywać w kontekście symbolicznym, jako okazanie wsparcia narodowi ukraińskiemu, gdyż nie byłyby one zgodne z tradycją języka (niemniej zmiany wbrew dotychczasowemu uzusowi Komisja od czasu do czasu wprowadza, jeżeli taką zmianę uzna za mocno uzasadnioną).

Wraz z materiałami na posiedzenie, członkowie Komisji otrzymali listę polskich egzonimów dla miejscowości z obszaru Ukrainy zbieżnych z nazwami rosyjskimi tych miejscowości. Wykaz ten został podzielony na nazwy, które są tradycyjne i raczej ich formy nie budzą wątpliwości oraz na nazwy, które warto przedyskutować, czy ich obecna forma jest zasadna. E. Wolnicz-Pawłowska zaapelowała, aby nie zmieniać nazw, które nie są ewidentnymi zapożyczeniami z języka rosyjskiego, a ich zbieżność z nazwami rosyjskimi wynika z paralelnych procesów językowych.

Następnie omówiono poszczególne nazwy:

- odrzucono propozycję zmiany egzonimu *Odessa* na nazwę *Odesa* – 5 głosów za zmianą nazwy, 11 przeciw, 1 wstrzymujący się;
- poparto zmianę egzonimu *Aleszki* na egzonim ***Oleszki*** – aklamacja;
- odrzucono propozycję zmiany egzonimu *Bielajewka* na pseudoegzonim *Bilajiwka* – aklamacja;
- odrzucono propozycję zmiany egzonimu *Bołgrad* na pseudoegzonim *Bołhrad* – aklamacja;
- skasowano pseudoegzonim wariantowy ***Debalcewe*** pozostawiając tylko egzonim główny *Debalcewo* – 7 głosów za skasowaniem nazwy, 6 za zachowaniem, 4 wstrzymujące się;
- odrzucono propozycję zmiany egzonimu *Dołżańsk* na pseudoegzonim *Dowżańsk* – aklamacja;
- odrzucono propozycję zmiany egzonimu *Irpień* na pseudoegzonim *Irpiń* – aklamacja;
- odrzucono propozycję zmiany egzonimu *Kadijewka* na pseudoegzonim *Kadijiwka* (aklamacja), jednocześnie poparto propozycję zmiany tego egzonimu na formę ***Kadyjewka*** – 8 głosów za zmianą nazwy, 4 przeciw, 4 wstrzymujące się;
- odrzucono propozycję zmiany egzonimu *Koblewo* na pseudoegzonim *Koblewe* – aklamacja;
- odrzucono propozycję zmiany egzonimu *Makiejewka* na pseudoegzonim *Makijiwka* – aklamacja;

- odrzucono propozycję zmiany egzonimu *Marganiec* na egzonim *Marhaniec* – 5 głosów za zmianą nazwy, 6 przeciw, 5 wstrzymujących się;
- poparto zmianę egzonimu *Nieżyn* na pseudoegzonim *Niżyn* – akklamacja;
- odrzucono propozycję zmiany egzonimu *Siewiersk* na egzonim *Siwersk* – 4 głosy za zmianą nazwy, 9 przeciw, 3 wstrzymujące się;
- odrzucono propozycję zmiany egzonimu *Łuki* na pseudoegzonim *Łuky* – akklamacja;
- odrzucono propozycję zmiany egzonimu *Szewczenkowo* na pseudoegzonim *Szewczenkowe* – akklamacja.

Z kwestią nazw miejscowości z obszaru Ukrainy nawiązujących do form rosyjskich związane jest także rosyjskie nazewnictwo stosowane w tzw. Donieckiej i Ługańskiej Republice Ludowej. Po pierwsze, w 2020 r. na ich obszarze pozbawiono język ukraiński statusu urzędowego, a zatem jedynymi nazwami uznawanymi przez te władze są nazwy rosyjskie. Po drugie, władze separatystyczne tych obszarów nie uznały zmian nazw miejscowości wprowadzonych przez władze ukraińskie w 2016 roku w ramach dekomunizacji. Z tego powodu stosują one nadal nazwy typu *Kirowskoje* (ukraińska nazwa po zmianie: *Krestowka*), *Komsomolskoje* (ukr. *Kalmiuiške*), *Toriez* (ukr. *Czystiakowe*), *Junokommunarsk* (ukr. *Bunhe*), *Artiomowsk* (ukr. *Kypucze*), *Kirowsk* (ukr. *Hohubiwka*), *Krasnodon* (ukr. *Sorokyne*), *Wachruszewo* (ukr. *Bokowo-Chrustalne*), *Krasnyj Łucz* (ukr. *Chrystalnyj*), *Swierdłowski* (ukr. *Dowżańsk*), *Stachanow* (ukr. *Kadijiwka*). Ponadto na terenach nowo okupowanych w efekcie rosyjskiej napaści przywracane są nazwy sprzed 2016 r. (w wersji rosyjskiej). Dla części z tych miejscowości są ustalone egzonimy, zatem są one uwzględnione w „Urzędowym wykazie polskich nazw geograficznych świata”.

Dotychczasowa praktyka Komisji była taka, że na terenach państw nieuznawanych przez Polskę (Naddniestrze, Abchazja, Osetia Południowa, Górski Karabach, Cypr Północny, Somaliland) podawane były zarówno nazwy według władz państwa, do którego *de iure* ten obszar należy (czyli odpowiednio Mołdawii, Gruzji, Azerbejdżanu, Cypru, Somalii), jak i według władz tych quasi-państw, które faktycznie władają danym obszarem. W ten sposób w wykazach Komisji w Naddniestrzu obok nazw rumuńskich są podane także nazwy rosyjskie i ukraińskie, w Abchazji obok gruzińskich i abchaskich także rosyjskie, w Osetii Południowej obok gruzińskich i osetyjskich także rosyjskie, w Górskim Karabachu obok azerskich także nazwy ormiańskie, na Cyprze Północnym obok nazw greckich i tureckich zgodnych z ustaleniami Republiki Cypryjskiej także nazwy tureckie wprowadzone przez władze Cypru Północnego (po 1974 władze północncypryjskie zmieniły szereg nazw miejscowości), w Somalilandzie obok nazw somalijskich i arabskich także angielskie. Komisja postępowała tak wychodząc z założenia, że istotne jest także nazewnictwo faktycznie obowiązujące na danym obszarze, wprowadzone przez władze *de facto*, nawet jeśli są one nieuznawane na arenie międzynarodowej.

Dotychczasowe podejście Komisji do nazewnictwa z obszaru państw nieuznawanych wymagałoby jednak analogicznego potraktowania terenów tzw. Donieckiej i Ługańskiej Republiki Ludowej, czyli dodanie dla tych obszarów nazw rosyjskich, co więcej w przypadku szeregu nazw w formie sprzed 2016 roku. Poza nazwami miejscowości problemem byłby też podział na rejony (jednostki administracyjne drugiego rzędu), gdyż władze donieckie i ługańskie nie przyjęły ukraińskiej reformy administracyjnej z 2020 roku, a na terenach zajętych w wyniku tegorocznej inwazji przywracają wcześniejszy podział administracyjny – Komisja zaś ustaliła polskie egzonimy dla wszystkich rejonów wprowadzonych w wyniku reformy z 2020 r.

W czasie dyskusji uznano, że stosowanie dla terenów tzw. republik ludowych nazw rosyjskich używanych przez władze tychże jednostek byłoby działaniem nieakceptowalnym z politycznego punktu widzenia, mogłoby sugerować poparcie Komisji dla działań rosyjskich na tym obszarze. Natomiast z punktu widzenia nazewnictwa geograficznego odnotowywanie

form rosyjskich byłoby pożyteczne, jednak to samo można by powiedzieć o nazewnictwie z całego obszaru Ukrainy. Komisja uznała, że nie będzie w wykazie uwzględniać nazw używanych lub wprowadzonych przez separatystyczne władze donieckie i ługańskie, odmiennych od nazw stosowanych przez władze Ukrainy. Zważywszy, że obecnie publikowany polski wykaz ma charakter urzędowy, a nie opisowy, Komisja postanowiła zmienić dotychczasowe podejście do nazewnictwa z innych obszarów separatystycznych i pominąć w wykazach nazwy stosowane/wprowadzone przez władze separatystycznych quasi-państw różniące się od nazw stosowanych przez władze *de iure*. Zatem dla obiektów z obszaru Naddniestrza podane będą tylko nazwy rumuńskie (pominięte rosyjskie i ukraińskie), z obszaru Abchazji – gruzińskie i abchaskie (pominięte rosyjskie), z obszaru Osetii Południowej – gruzińskie i osetyjskie (pominięte rosyjskie), z obszaru Górskiego Karabachu – tylko azerskie (pominięte ormiańskie), z obszaru Cypru Północnego – nazwy tureckie jedynie w formie stosowanej przez Republikę Cypryjską (pominięte nazwy tureckie zmienione po 1974 roku), z obszaru Somalilandu – tylko nazwy somalijskie i arabskie (pominięte angielskie). Za takim rozwiązaniem opowiedziało się 16 członków Komisji, nikt nie był przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu. Ustalenia te nie dotyczą Kosowa, gdyż jego niepodległość została uznana przez Polskę.

Postanowiono także, aby informację o tej zmianie zamieścić na stronie internetowej Komisji wraz z wykazem usuniętych endonimów.

W dalszej części tego punktu posiedzenia omówiono kilka innych propozycji uzupełnienia lub zmiany nazw miejscowości z obszaru Ukrainy.

Postanowiono dodać:

- pseudoegzonim **Rubiżne** – aklamacja;
- egzonim **Kozarowicze** – aklamacja;
- pseudoegzonim **Owrucz** – aklamacja;
- pseudoegzonim **Wuhledar** – aklamacja;
- pseudoegzonim **Czystiakowe** – 13 głosów za dodaniem formy *Czystiakowe*, 2 głosy za dodaniem formy *Czystiakowo*, 1 głos wstrzymujący się.

W wykazie egzonimów z 1996 roku wymieniony został egzonim *Piławce*, jako odniesiony do miejscowości o ukraińskiej nazwie *Pylawa*. W kolejnych publikacjach Komisji zawierających egzonimy nazwa ta była powtarzana. *Piławce* to nazwa historyczna znana z bitwy pod Piławcami rozegranej w 1648 r. i będącej jedną z najbardziej dotkliwych klęsk polskich w czasie powstania Chmielnickiego. Komisja jednak pomyliła miejscowość ukraińską, która była historycznymi *Piławcami*. Istnieją dwie miejscowości położone o 5 km od siebie: *Пилява* i *Пилявка*, na mapie WIG 100T z 1931 r. i 300T z 1928 r. opisane jako *Pilawa* i *Pilawka*. Bitwa pod Piławcami miała miejsce w połowie drogi między nimi (w miejscu bitwy jest obecnie kopiec z krzyżem). Zgodnie ze „Słownikiem geograficznym Królestwa Polskiego” historyczne Piławce to *Pilawka*, tak też wynika z opisów miejscowości w innych publikacjach. Ponadto egzonim *Piławce* jest raczej nazwą stosowaną w kontekście historycznym, a nie współczesnym. Miejscowości te już dawniej (m.in. Słownik geograficzny, międzywojenne mapy WIG) znane były pod nazwami *Pilawka* i *Pilawa*; sam fakt, że Komisja ustalając egzonim nie była w stanie poprawnie przypisać go do współczesnej miejscowości, świadczy, że nazwa *Piławce* w kontekście współczesnej miejscowości nie jest stosowana.

W związku z tym Komisja postanowiła, przez aklamację, skasować egzonim **Piławce** oraz dodać egzonimy **Pilawa** i **Pilawka** dla obu miejscowości, przy tej drugiej podając, że historycznie to *Piławce*.

Ostatnią z nazw diskutowanych w tym punkcie była nazwa miejscowości z Grecji. Na 40. posiedzeniu (12 marca 2008 roku) Komisja przyjęła egzonim *Mallia* dla ruin pałacu koło Heraklionu. Identyczną grecką nazwę ma miejscowość licząca ok. 3000 mieszkańców i leżąca 3 km od tych ruin. W przypadku innych greckich miejscowości, nawet bardzo małych, nazwanych tak samo jak inny obiekt (wyspa lub ruiny miejscowości) Komisja przyjmowała dla tej miejscowości egzonim taki sam, jak dla tego drugiego obiektu (dla wyspy i miejscowości: *Egina, Hydra, Leukada, Mykonos, Naksos, Tasos, Zakintos*; dla ruin i miejscowości: *Abdera, Delfy, Dion, Eleusis, Megalopolis, Mistra, Olimpia, Pella, Plateje, Sparta*). W związku z tym zaproponowano, aby egzonim *Mallia* przyjąć także dla miejscowości.

W trakcie dyskusji zwrócono uwagę, że miejscowość ta jest popularna turystycznie i przeważnie stosowana jest dla niej nazwa w zapisie *Malia*, czyli w transkrypcji z nazwy greckiej. Jednocześnie dla ruin pałacu stosowana jest po polsku zarówno nazwa w zapisie *Mallia*, jak i w zapisie *Malia*. Zaproponowano zatem, aby w obu przypadkach przyjąć nazwę w zapisie *Malia*. Komisja przychyliła się do tej propozycji i postanowiła zmienić egzonim *Mallia* na pseudoegzonim *Malia* dla ruin pałacu (aklamacja) oraz dodać pseudoegzonim *Malia* dla miejscowości (aklamacja).

Ad 5. Kontynuowano omawianie nazw budowli z obszaru Litwy postanawiając:

- dodać egzonim ***Poniemuń*** wraz z egzonimem wariantowym ***zamek Gielgudów*** (dla zamku koło Jurborka) – aklamacja,
- dodać egzonim ***cmentarz Antokolski*** (Wilno) – aklamacja,
- dodać egzonim ***cmentarz Bernardyński*** (Wilno) – aklamacja,
- dodać egzonim ***cmentarz Słoneczny*** (Wilno) – aklamacja,
- dodać egzonim ***dom Perkuna*** (dla budynku w Kownie) – aklamacja,
- dodać egzonim ***Nowy Arsenał*** (dla budowli w Wilnie) – aklamacja,
- dodać egzonim ***pałac Ogińskich*** (Płungiany) – aklamacja,
- dodać egzonim ***pałac Paców*** (Wilno) – aklamacja,
- dodać egzonim ***pałac Tyszkiewiczów*** (Połąga) – aklamacja,
- dodać egzonim ***Stary Arsenał*** (dla budowli w Wilnie) – aklamacja,
- dodać egzonim ***pomnik Trzech Krzyży*** (Wilno) – aklamacja,
- przenieść egzonim ***Park Europy*** (koło Wilna) z zasadniczego wykazu egzonimów do wykazu nazw budowli (kategoria „Inne obiekty antropogeniczne”) – aklamacja.

Ze względu na brak czasu dokończenie omawiania nazw budowli odłożono na kolejne posiedzenie Komisji.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokółował:
Maciej Zych